

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: PE-1T/146/2002
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4602899952
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslava Šúleková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2013:4602899952.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou Mgr. Miroslavou Šúlekovou v trestnej veci proti obž. Ing. X. Q. pre trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.05.2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná :

X.. X. Q. rod. I., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom

N., V. D. č. XX/X, súkromná podnikateľka, vydatá,

je v i n n á , ž e :

ako generálna riaditeľka spoločnosti OBUV a.s. Partizánske rozhodujúc o použití finančných prostriedkov spoločnosti a priamo riadiac riaditeľa ekonomického úseku, ktoré právomoci jej vyplývali z menovacieho dekrétu a organizačného poriadku akciovej spoločnosti OBUV a.s. Partizánske v období od 01. januára 1999 do 20. júna 1999 v Partizánskom napriek tomu, že z miezd zamestnancov spoločnosti boli riadne a v plnej výške zrazené finančné prostriedky vo výške 77.618,- Eur (2.338.327,- Sk) určené na splatné dane, poisťné na dôchodkové zabezpečenie, nemocenské poistenie, zdravotné poistenie a príspevok na poistenie v nezamestnanosti, tieto v deň výplat zadržala, dala príkaz, aby tieto finančné prostriedky neboli odvedené určeným príjemcom a použila ich na zabezpečenie iných finančných potrieb spoločnosti, čím spôsobila škodu Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. pobočka Topoľčany vo výške 9.043,- Eur (272.430,- Sk), Sociálnej poisťovni pobočka Topoľčany vo výške 10.350,- Eur (311.805,- Sk), Chemickej zdravotnej poisťovni APOLLO Bratislava vo výške 1.639,55 Eur (49.393,- Sk), Združenej zdravotnej poisťovni Sidéria - Istota pobočka Nitra vo výške 342,- Eur (10.304,- Sk), Spoločnej zdravotnej poisťovni Bratislava vo výške 1.455,- Eur (43.821,- Sk), Vzájomnej zdravotnej poisťovni Dôvera pobočka Nitra vo výške 538,64 Eur (16.227,- Sk), Perspektíve - družstevnej zdravotnej poisťovni v konkurze Bratislava vo výške 252,- Eur (7.589,- Sk), Daňovému úradu Partizánske vo výške 50.305,- Eur (1.515.499,- Sk) a Úradu práce, sociálnej vecí a rodiny Partizánske vo výške 3.693,- Eur (111.259,- Sk),

t e d a :

inému spôsobila značnú škodu tým, že porušila ňou zmluvne prevzatú povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok,

t ý m s p á c h a l a :

trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb v znení zákona č. 13/1998 Z.z., (ďalej len Tr. zák.)

Z a t o s a j e j u k l a d á :

Podľa § 255 ods 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd jej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 229 ods. 1 Trestného poriadku zák. č. 141/61 Zb. v znení neskorších predpisov, súd poškodené strany :

- Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. pobočka Topoľčany,
- Sociálna poisťovňa, pobočka Topoľčany,
- Daňový úrad Partizánske,
- Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske
- Dôvera , zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava,

s ich nárokom na náhradu škody odkazuje na konanie vo veciach občiansko - právnych.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom sp. zn. PE-1T/146/2002 zo dňa 26.9.2011 tunajší súd podľa § 226 písm. c/ Tr. por. oslobodil obžalovanú X.. X. Q. spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Partizánskom zo dňa 19.11.2002 sp. zn. Pv 201/2001 pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Proti rozsudku podala odvolanie Okresná prokurátorka v Topoľčanoch, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre dňa 7.3.2012 uznesením sp. zn. 3To/8/2012 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 254 ods. 1 Tr. por. zistil, že v priebehu trestného stíhania v prípravnom konaní i v konaní pred súdom bol zadovážený dostatok dôkazov a v takom rozsahu, že boli objasnené základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ako vyplývajú z ustanovenia § 89 ods. 1 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní vrátane súdu prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov postupovali v súlade s ustanoveniami 13. hlavy Trestného poriadku ako aj jeho ďalšími ustanoveniami upravujúcimi spôsob vykonávania dôkazov a pri tomto postupe sa nedopustili takých pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania. Odvolací súd poukázal na listinné dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní a to predovšetkým organizačný poriadok spoločnosti OBUV a.s. Partizánske, v ktorom sú okrem iného vymedzené kompetencie generálneho riaditeľa, ktorý okrem iného rozhoduje o použití finančných prostriedkov a priamo riadi vedúcich odborov a riaditeľov úsekov, pričom žiadnym spôsobom nebola potvrdená obrana obžalovanej, že ona sama nemohla rozhodovať o tom, či zrazené odvody budú odvedené konkrétnym inštitúciám a nebola potvrdená ani jej obrana, že by zrazené odvody neboli odvádzané na základe pokynov predstavenstva. Tu odvolací súd poukazuje na písomné dôvody

odvolania prokurátorky, v ktorých poukázala na zmeny výpovedí svedkov Ing. Z. a Ing. I. v podstatných okolnostiach ako aj na to, že súd nevyhodnotil výpovede svedkýň Ing. B., Ing. C. a E. I., podľa ktorých práve obžalovaná bola tou osobou, ktorá mala rozhodnúť, že úhrady odvodov a preddavkov daní sa vykonávať nebudú, pričom z listinných dôkazov vyplýva, že práve obžalovaná bola ako generálna riaditeľka kompetentná na rozhodnutie o tom, či zrazené odvody budú vyplatené oprávneným inštitúciám. K obrane obžalovanej, že zrazené odvody museli byť využité na chod spoločnosti, ktorá bola v tom čase pod exekúciou, odvolací súd upriamil pozornosť na závery znaleckého posudku znalca z odboru ekonomiky Ing. Q. W., ktorý uviedol, že spoločnosť mala dostatok finančných prostriedkov na plnenie zákonných a daňových povinností za predpokladu, že by nebola utrácala financie na iné aktivity.

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne vyhodnotiť vykonané dôkazy tak v prospech ako aj v neprospech obžalovanej, odstrániť rozpory vo výpovedi jednotlivých svedkov a precíznejšie preveriť obranu obžalovanej a podrobnejšie vyhodnotiť predovšetkým listinné dôkazy a to nielen stanovy, ale aj organizačný poriadok, z ktorého vyplývajú povinnosti generálneho riaditeľa pri správe majetku. Pokiaľ nebudú vykonané iné dôkazy, z doterajšieho stavu vykonaného dokazovania je možné konštatovať, že obžalovaná naplnila svojím konaním zákonné znaky žalovaného trestného činu.

Súd po zrušení rozsudku odvolacím súdom opätovne vyhodnotil dôkazy vykonané na hlavných pojednávaniach v tejto trestnej veci, doplnil dokazovanie výsluchom znalkyne Ireny Kostrovej, ktorá v tejto veci vypracovala znalecký posudok z odboru ekonomiky v štádiu súdneho konania a následne dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, že ho spáchala obž. Ing. X. Q. a tento vykazuje znaky trestného činu.

V tejto trestnej veci súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obž. Ing. X. Q., svedkov Ing. N. I., Mgr. K. I., Ing. K. B., Ing. O. C., prečítaním výpovedí svedkov a splnomocnených zástupcov poškodených strán z prípravného konania a to: E. I., Ing. C. C., Ing. S. F., Ing. O. K., T. J., Mgr. S. H., JUDr. K. Q., JUDr. D. H., Mgr. A. C., JUDr. J. H., K. C., JUDr. K. J., K. F., K. Q. W., JUDr. S. T., JUDr. O. C., JUDr. N. B., Mgr. K. U., JUDr. E. J., znalca z odboru ekonomika Ing. Q. W., prečítaním znaleckého posudku znalkyne z odboru ekonomika Ireny Kostrovej, prečítaním a oboznámením ostatného spisového materiálu, najmä pracovnej zmluvy a menovacích dekrétov, stanov obchodnej spoločnosti, organizačného poriadku, výpisov z obchodného registra, manažérskych zmlúv, notárskych zápisníc, dokladov od daňového úradu a od poisťovní, príkazy na úhradu odvodov a výpisov z účtov.

Obžalovaná Ing. X. Q. spáchanie trestnej činnosti poprela, uviedla, že v spoločnosti OBUV a.s. Partizánske vykonávala funkciu generálnej riaditeľky od 28.8.1997 do konca júna 1997 na základe pracovnej zmluvy, pričom nemala samostatnú rozhodovaciu právomoc, konala len na príkaz členov predstavenstva a už od apríla 1999 mala zákaz manipulovať s finančnými prostriedkami. O finančných záležitostiach rozhodovalo predstavenstvo a ona ako generálna riaditeľka mala právo rozhodovať o platbách do 50.000,- Sk. Dňa 24.11.2008 uvalil Daňový úrad Partizánske na spoločnosť exekúciu na sumu 29.659.502,- Sk, na základe toho exekútor zablokoval účet vo VÚB a do júna 1999 z tohto účtu stiahol sumu 20.234.000,- Sk. Z toho dôvodu potom Tatrabanka zastavila úverové čerpania a žiadala do konca januára 1999 vyplatiť istinu kontokorentného úveru, pričom účet, ktorý spoločnosť mala v tejto banke, si zablokovala sama banka a sťahovala si z neho pohľadávky, keďže na tento účet boli naďalej odvádzané tržby, čím splácali kontokorentný úver. Zisk spoločnosti nestačil ani na pokrytie bežných prevádzkových nákladov a miezd zamestnancov a spoločnosť nemala peniaze na úhradu odvodov. Čo sa týka hromadných príkazov na úhradu, rozhodovalo sa o nich na poradách vedenia, pričom od 21.6.1999 už o úhradách nerozhodovala, avšak príkazy za úhradu zo dňa 24.6. a 29.6.1999 podpísala, pretože tieto boli podpisované vopred.

Svedok Ing. N. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol v rokoch 1998 - 1999 členom predstavenstva OBUV, a.s. Partizánske, predstavenstvo sa zaoberalo najmä makroekonomikou a platenie odvodov do zdravotných poisťovní a platby daňovým úradom mal na starosti manažment, ktorého členkou bola aj obžalovaná, resp. ekonomický úsek, za ktorý zodpovedala Ing. B.. Pamätal sa, že na spoločnosť boli vedené viaceré exekúcie, takže nebol dostatok finančných prostriedkov. V roku 1999 došlo k výmene orgánov spoločnosti, predsedom predstavenstva sa stal Ing. F., ktorý mal negatívny postoj voči predošlému vedeniu. Doposiaľ sa vedú súdne spory voči FNM a Stredisku cenných papierov.

Na podrobnosti ohľadom exekúcií vedených na spoločnosť a výšku záväzkov sa svedok nepamätal, boli prečítané jeho výpovede z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania konaného dňa 12.2.2004 na Okresnom súde Partizánske, kde svedok uviedol, že do októbra 1998 spoločnosť plnila svoje peňažné povinnosti a v novembri 1999 súdny exekútor Ing. I. uplatnil exekúciu na sumu 29.659.502,- Sk v prospech oprávneného Daňového úradu Partizánske, čím došlo k zablokovaniu účtu a exekútor z neho sťahoval postupne v decembri 1998 sumu 6.714.000,- Sk, v januári 1999 sumu 3.090.000,- Sk, vo februári 1999 sumu 2.703.000,- Sk, v marci 1999 sumu 3.252.000,- Sk, v apríli 1999 sumu 1.785.000,- Sk, v máji 1999 sumu 1.301.000,- Sk a v júni 1999 sumu 1.440.000,- Sk. Dňa 29.12.1998 ich Tatrabanka vyzvala na splatenie úveru vo výške 40.811.444,84,- Sk a sumy 6.348.090,35,- Sk. Tatrabanka si zablokovala účet vedený u nej a stiahla z neho čiastku 17.244.878,25,- Sk. Ďalší súdny exekútor uplatnil voči nim exekúciu na sumu 11.617.635,- Sk, ktorá mu bola odovzdaná v hotovosti v apríli 1999. Tieto finančné prostriedky boli stiahnuté z bežných účtov a zrejme preto nemohli byť splnené odvodové povinnosti. Finančné čiastky boli používané na výplaty zamestnancov. Obžalovaná bola generálnou riaditeľkou spoločnosti do 12.6.1999 a za mesiace máj a jún nemohla plniť odvodové povinnosti za spoločnosť, pretože jej to nevyplývalo z pracovných povinností. Zodpovednosť za uhrádzanie platieb do poisťovni bola upravená v organizačnom poriadku spoločnosti. K hromadným príkazom na úhradu od januára až do júna 1999 svedok uviedol, že je na nich jeho podpis a podpis generálnej riaditeľky, ale nevie, kto údaje spracovával ani kto ich pripravoval, ďalej sa o vec nezaujímal.

K prečítaným výpovediam svedok uviedol, že sú pravdivé.

Svedok Ing. K. Z. uviedol, že v rozhodnom období, teda od roku 1999 bol spolumajiteľom a.s. Obuv, aj členom predstavenstva. Čo sa týka odvodov, tak rozhodovalo o nich predstavenstvo, ktoré sa schádzalo raz do týždňa. On je obžalovaný v inej trestnej veci na Okresnom súde Partizánske, kde sa vyjadroval, že neexistuje ani jeden doklad o tom, že by niekto, či už predstavenstvo, alebo generálna riaditeľka Ing. Q. rozhodli o tom, že tie odvody sa nemajú platiť. Ak neboli odvádzané príslušné odvody, bolo to z dôvodu, že v tom čase sa viedla na a.s. exekúcia, v prvom rade sa uspokojovali nároky zamestnancov na mzdy a platby slúžiace na chod a prevádzku spoločnosti a.s. Obuv, pričom s jednotlivými inštitúciami, ktorým bolo potrebné platiť odvody a poistné, resp. daňové povinnosti, mali dohodu o splátkovom kalendári. Všetky tieto trestné konania súvisia s tým, že Ing. F. mal záujem privatizovať, ale keďže ho kolega odmietol, začal zbierať materiály proti nim, v tom čase sa vymenilo vedenie FNM, do hodiny mali zákaz vstúpiť do a.s, ani sa nedostali k žiadnym dokladom, materiály sú výlučne v ich neprospech, tie, ktoré by svedčili o opaku, nie sú, hoci svedok má vedomosť, že ich má F.. Aj vyšetrovateľ v podstate popísal vo svojich rozhodnutiach len to, čo predtým napísal Ing. F., a týmto si svedok vysvetľuje celý proces trestného stíhania.

Svedok Mgr. K. I. uviedol, že bol zamestnaný v spoločnosti OBUV. a.s. Partizánske ako právnik od 1.4.1999 do 9.11.1999, nezúčastňoval sa zasadnutí predstavenstva a ani neprišiel do styku so zápisnicami z týchto zasadnutí. Obž. Ing. Q. sa s ním radila o právnych veciach, nevie o tom, že by dala príkaz, aby sa finančné prostriedky zrazené z miezd zamestnancov, ktoré boli určené na zaplatenie dane, dôchodkového, nemocenského a zdravotného poistenia ako aj poistenia v nezamestnanosti neodviedli jednotlivým príjmom.

Ing. K. B. uviedla, že bola ekonomickou riaditeľkou OBUV, a.s., ale len neoficiálne, oficiálne doklady nemala a takisto ani podpisový vzor. Náplňou jej práce bol chod ekonomického úseku, spočiatku si spoločnosť riadne plnila všetky povinnosti, teda platila dane a odvody, ale neskôr začala mať finančné problémy, nemohla hradiť všetky záväzky naraz, a raz jej obžalovaná povedala, že prestanú platiť dane a odvody, pretože spoločnosť nemá dostatok peňazí. Odvody sa prestali platiť od januára 1999, ona každé ráno zisťovala stav finančných prostriedkov na účtoch a v pokladni, zapísala to aj s tými záväzkami, ktoré bolo treba v ten deň uhradiť a údaje predkladala obžalovanej. Každé ráno sa v zasadačke konali porady, na ktorých sa zúčastňovali všetci riaditelia a prejednávali sa tu finančné a ekonomické záležitosti a oboznamovali stavy účtov a záväzky. Za predstavenstvo sa porád zúčastňovali Ing. Z. a Ing. I.. Ona obžalovanú pravidelne informovala, že sa prestali platiť dane a odvody, na čo jej odpovedala, že odvody sa uhrádzať nebudú a svedkyňa videla na obžalovanej, že s týmto vnútorne nesúhlasí a že zrejme to nie je jej rozhodnutie. To, aké úhrady sa budú platiť určovala obžalovaná zrejme po konzultáciách s predstavenstvom.

Svedkyňa Ing. O. C. uviedla, že pracovala ako vedúca odboru informačnej sústavy, jej priamou nadriadenou bola Ing. B.. Pracovníčka mzdovej učtárne každý mesiac spracovávala mzdy a vypočítala

výšku odvodov. O tomto predložila správu na odbor informačnej sústavy a to E. I., ktorá vykonávala zúčtovací styk s bankou príkazom cez počítač. Príkazy na platby p. I. mohli zadávať len Ing. Q. a Ing. B.. Ona realizovala len tie príkazy, ktoré jej boli predložené a podpísané, nevie, či jej boli predložené príkazy na úhradu všetkých záväzkov spoločnosti, ale myslí si, že sa neuhrádzali všetky účtovne zrazené odvody a preddavky na daň zamestnancov, pretože to videla v účtovníctve.

Svedkyňa E. I. uviedla, že pracovala ako referentka informačnej sústavy a jej priamou nadriadenou bola Ing. C.. Náplňou jej práce bola centrálna evidencia faktúr a ich úhrada. Každé ráno vytlačila z počítača zoznamy neuhradených faktúr s dátumami splatnosti, ktoré predložila Ing. B. a táto jej dávala príkazy, ktoré faktúry má uhradiť. Ak Ing. B. nebola prítomná, príkazy jej dávala obžalovaná. Odvody poisťovniam sa zasielali cez Home banking.

Svedok Ing. C. C. uviedol, že do spoločnosti prišiel v auguste 1999 a po vyhlásení konkurzu ho správca konkurznej podstaty poveril jej riadením. Zistil, že v spoločnosti nie sú dôležité doklady, medzi ktoré patrili aj doklady o zasadnutí predstavenstva za rok 1999. Doklady hľadal aj Ing. F., vykonali kontrolu z dôvodu archivácie, ale zápisnice zo zasadnutí predstavenstva za december 1998 a január až jún 1999 sa nenašli.

Svedok Ing. S. F. uviedol, že dňa 15.7.1999 bol zvolený do predstavenstva OBUV, a.s. a dňa 16.7.1999 bol zvolený za riaditeľa tejto spoločnosti. S novým generálnym riaditeľom Ing. K. vykonali inventarizáciu majetku a zistili, že v spoločnosti sa nenachádzajú niektoré doklady a zápisnice zo zasadnutí predstavenstva sa nenašli. Od pracovníčok, ktorých mená nevie sa dozvedel, že tieto zápisnice mal vziať podnikový právnik Mgr. I., nemôže to však potvrdiť, pretože to nepreveroval.

Svedok Ing. O. K. uviedol, že dňa 21.6.1999 nastúpil do funkcie generálneho riaditeľa a činnosť začal reálne až od 1.7.1999, pretože bolo potrebné vykonať zmeny podpisových vzorov, delegovanie právomocí a pod.

Z výpovedí splnomocnených zástupcov poškodených strán T. J., Mgr. S. H., JUDr. K. Q., JUDr. D. H., Mgr. A. C., JUDr. J. H., K. C., JUDr. K. J., K. F., Mgr. Q. W., JUDr. S. T., JUDr. O. C., JUDr. N. B., Mgr. K. U., JUDr. E. J., vyplýva, v akých obdobiach a v akých sumách neboli uhrádzané splatné dane a poisťné.

Znalec z odboru ekonomika Ing. Ladislav Retzer v znaleckom posudku uviedol, že spoločnosť OBUV, a.s. mala v prvom polroku 1999 vytvorené finančné podmienky, aby plnila zákonom uložené odvodové povinnosti. Z výplatných listín bolo konštatované, že mzdy neboli zamestnancom krátené ani v jednom mesiaci a boli vyplatené v plnej výške a zrážky zo mzdy boli vykonané každý mesiac v zákonom stanovenej výške.

Znalec na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.11.2003 potom, čo obžalovaná uviedla, že banka ich vyzvala na okamžité splatenie kontokorentného úveru dňa 29.12.1998 vo výške 40.811.444,- Sk aj s úrokmami, uviedol, že s poukazom na túto okolnosť by závery jeho znaleckého posudku boli iné.

K tomuto vyjadreniu znalec na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.9.2011 uviedol, že to myslel tak, že by bol poukázal na ZP čl. 3/2001, ktorý tiež vypracoval v inej trestnej veci a chcel tým dokumentovať, že bolo dosť finančných prostriedkov na plnenie zákonných a daňových povinností za predpokladu, že by spoločnosť nebola utrácala financie na fabriku v Indii, kde bolo investovaných 17.000.000,- Sk.

Uznesením sp. zn. 1T/146/2002 zo dňa 21.11.2005 súd pribral znalkyňu z odboru ekonomika a podnikanie Irenu Kostrovú, ktorá v znaleckom posudku č. 1/2006 zo dňa 29.1.2006 uviedla, že spoločnosť OBUV, a.s. nevedla riadne účtovníctvo, neúplnosť spočívala v tom, že neboli záúčtované všetky účtovné prípady, nesprávnym účtovaním spoločnosť nadhodnotila vlastné imanie a výsledok hospodárenia, nezostavila „prílohu k účtovnej závierke“, v ktorej sa uvádzajú údaje dôležité pre posúdenie stavu majetku a záväzkov, finančnej situácie a hospodárskeho výsledku spoločnosti. V období január až jún 1999 spoločnosť zrazila z miezd svojich zamestnancov poisťné na zdravotné a nemocenské poistenie, dôchodkové zabezpečenie, daň z príjmov zo závislej činnosti a príspevkov do fondu zamestnanosti a zrazené sumy v období február až jún 1999 neuhradila určeným príjmom a tieto použila na prevádzkové účely spoločnosti. Vzhľadom k vykazovaným hospodárskym výsledkom spoločnosti, keď k 31.12.1998 jej strata predstavovala 164.274,- Sk a ktorá sa k 31.12.1999 ešte prehĺbila o stratu za rok 1999 o sumu 484.705,- Sk, považuje znalkyňa za nevhodné nakladanie

s finančnými prostriedkami prenájom vo forme leasingu 4 osobných motorových vozidiel vo vyšších cenových reláciách a tiež výšku základných plátov manažmentu. V deň splatnosti jednotlivých odvodov mala spoločnosť dostatok finančných prostriedkov na účtoch v peňažných ústavoch a v pokladni, aby ich bola schopná zaplatiť a poistné a preddavok dane z príjmov zo závislej činnosti za máj 1999, splatný dňa 30.6.1999 mohla byť v tento deň zaplatená len čiastočne, pretože v mesiaci jún spoločnosť uprednostnila leasingové splátky troch motorových vozidiel v sume 1.123.164,- Sk. Dňa 2.12.1996 bola medzi spoločnosťou OBUV a.s. a Tatrabankou podpísaná úverová zmluva o poskytnutí kontokorentného úveru na 30.000.000,- Sk, následne bola jeho výška upravovaná dodatkami a listom zo dňa 8.9.1998 banka spoločnosti oznámila, že redukuje kontokorentný úver s platnosťou od 30.9.1998 na 45.000.000,- Sk a od 31.10.1998 na 40.000.000,- Sk. Listom zo dňa 29.12.1998 vyzvala Tatrabanka, aby v lehote do 30 dní od doručenia spoločnosť OBUV, a.s. zaplatila zostatok úveru s úrokom vo výške 40.811.444,84,- Sk na základe zmluvného dojednania, že v prípade, ak sa na klienta vedie exekúcia, banka je oprávnená požadovať okamžité splatenie celého úveru. Exekučné konanie viedol súdny exekútor Ing. Sklenář pod č. EX 420/1998 a dňa 15.12.1998 vydal príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti, na ktorej viazne farcha v podobe záložného práva v prospech Tatrabanky, a.s. Bratislava. Z týchto dôvodov nemohla v období od 1.1.1999 do 30.6.1999 čerpať z účtu finančné prostriedky na úhradu odvodov.

Obžalovaná a spoločnosť OBUV, a.s. Partizánske uzavreli dňa 3.1.1996 pracovnú zmluvu, na základe ktorej obžalovaná nastúpila do pracovného pomeru dňa 1.1.1996 ako riaditeľka financovania a ekonomiky a do funkcie generálneho riaditeľa bola menovaná s účinnosťou od 28.8.1997. Pracovný pomer ukončila dohodou dňa 26.7.1999.

Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že OBUV, a.s. Partizánske bola zapísaná do obchodného registra dňa 1.4.1995, štatutárnym orgánom je predstavenstvo, ktorého členmi boli Ing. K. Z., Ing. N. I., Ing. O. S., S. D., K. C., T. O. a Ing. O. H.. Obžalovaná bola členkou dozornej rady.

Organizačný poriadok spoločnosti obsahuje zoznam orgánov spoločnosti a ich pôsobnosť a rozsah práv a povinností jednotlivých úsekov, pričom na čele spoločnosti stojí generálny riaditeľ, ktorý okrem iného rozhoduje o použití finančných prostriedkov, o zásadných personálnych otázkach a priamo riadi vedúcich odborov a riaditeľov jednotlivých úsekov. Predstavenstvo je štatutárnym a výkonným orgánom spoločnosti, ktorý riadi činnosť spoločnosti a koná v jej mene v zmysle ust. § 191 a nasl. Obchodného zákonníka a Stanov spoločnosti.

Zo Stanov spoločnosti vyplýva, že predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločnosti, pokiaľ nie sú zákonom alebo stanovami zverené do pôsobnosti iných orgánov spoločnosti a v mene spoločnosti konajú spoločne vždy aspoň dvaja členovia predstavenstva, ktorí aj podpisujú za spoločnosť.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj ďalšie listinné dôkazy a to celý výpis z účtu vo VÚB, a.s. za inkriminované obdobie a výpis z účtu v Tatrabanke, a.s., obsah spisu vedeného na Obchodnom registri Okresného súdu Trenčín č. 60/R, v ktorej sa nachádza zakladateľská listina, stanovy spoločnosti a zasadnutia valného zhromaždenia, hromadné príkazy na úhradu, prehľad zrazených odvodov a preddavkov na dane, uhradené sumy, hlásenia o vyúčtovaní, platobné výmery, protokoly o kontrole odvodu poistného, mesačné výkazy, doklady o leasingu štyroch osobných motorových vozidiel zn. Mercedes Benz, zmeny o postúpení práv a povinností, z ktorých vyplýva, že tieto vozidlá prevzali iné spoločnosti, v ktorých sú tiež zastúpení členovia predstavenstva OBUV, a.s., k čomu došlo v apríli 1999.

Po vyhodnotení dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne dospel súd k záveru, že vina obžalovanej bola preukázaná a to listinnými dôkazmi, najmä organizačným poriadkom spoločnosti OBUV a.s., v ktorom sa uvádza, že generálny riaditeľ stojí na čele spoločnosti a okrem iného rozhoduje o použití finančných prostriedkov, o zásadných personálnych otázkach a priamo riadi vedúcich odborov a riaditeľov jednotlivých úsekov. Z organizačného poriadku ako aj z výpovedí svedkov - zamestnancov spoločnosti vyplýva, že práve obžalovaná ako generálna riaditeľka dávala pokyny na použitie finančných prostriedkov. Výpoveďami svedkýň Ing. K. B., Ing. O. C. a E. I. bolo preukázané, že obžalovaná bola tou osobou, ktorá dala pokyn, že úhrady odvodov a preddavkov daní sa vykonávať nebudú, pričom listinnými dôkazmi bolo preukázané, že bolo v kompetencii obžalovanej rozhodovať o úhradách a o tom, či zrazené odvody budú aj skutočne odvedené príslušným inštitúciám. Obžalovaná na svoju obranu uviedla, že ona sama nemohla rozhodovať o tom, či zrazené odvody budú aj reálne odvedené oprávneným inštitúciám, ale že o tom rozhodovalo predstavenstvo. Táto jej obrana nebola preukázaná, pretože vypočutí svedkovia - členovia predstavenstva toto nepotvrdili. Svedok Ing. K. Z. v prípravnom

konaní uviedol, že o odvodoch nerozhodoval, finančné platby boli v právomoci riadiaceho manažmentu spoločnosti. Príkazy na úhradu podpisoval ako člen predstavenstva až potom, čo ich spracoval a následne jemu predložil na podpis ekonomický úsek. Na hlavnom pojednávaní dňa 22.9.2011 už tento svedok uviedol, že o odvodoch rozhodovalo predstavenstvo, ktoré sa schádzalo raz do týždňa, pričom neexistuje ani jeden doklad o tom, že by predstavenstvo alebo generálna riaditeľka rozhodli o tom, že odvody sa nemajú platiť. Zrazené odvody sa neplatili z dôvodu, že nebol na to dostatok finančných prostriedkov a to preto, že na spoločnosť boli vedené exekúcie a tiež chceli v prvom rade uspokojiť nároky zamestnancov na mzdy.

Svedok Ing. N. I. v prípravnom konaní uviedol, že odvody sa neplatili z dôvodu prebiehajúcich exekúcií, zodpovednosť za úhradu odvodov upravuje organizačný poriadok. Na hlavnom pojednávaní dňa 22.9.2011 svedok uviedol, že predstavenstvo sa zaoberalo celkovým chodom spoločnosti a za úhradu odvodov a preddavkov zodpovedal ekonomický úsek, teda Ing. B..

S prihliadnutím na ďalšie vykonané dôkazy a to najmä výpovede svedkýň Ing. K. B., Ing. O. C. a E. I., listinné dôkazy, najmä organizačný poriadok spoločnosti OBUV a.s., ako aj závery znaleckých posudkov znalcov z odboru ekonomika Ing. Q. W. a Ireny Kostrovej, ktoré preukazujú, že spoločnosť mala dostatok finančných prostriedkov na úhradu odvodov a plnenie daňových povinností za predpokladu, že by nebola míňala peniaze na iné aktivity, výpovede svedkov, členov predstavenstva súd vyhodnotil ako nevierohodné v snahe pomôcť obžalovanej zbaviť sa trestnej zodpovednosti. O nehospodárnom nakladaní s finančnými prostriedkami spoločnosti vypovedal ako znalec Ing. Retzer, tak aj znalkyňa Irena Kostrová, ktorá sa tiež vyjadrila k tvrdeniu obžalovanej, že členovia predstavenstva vkladali vlastné finančné prostriedky do pokladne, aby bolo z čoho platiť drahé lízingové splátky za motorové vozidlá, ktoré používali členovia predstavenstva. Znalkyňa k tomu uviedla, že v spise nie sú žiadne doklady preukazujúce toto tvrdenie a ak by tomu tak malo byť, tak žiaden zodpovedný ekonóm by nepripustil, aby náklady na obstaranie lízingu išli do nákladov spoločnosti.

V kompetencii obžalovanej bolo podľa organizačného poriadku spoločnosti OBUV a.s. rozhodovať o použití finančných prostriedkov a priamo riadila vedúcich odborov a riaditeľov úsekov, predovšetkým ekonomického, obchodného a prevádzkovo - technického a bola kompetentná na rozhodnutie o tom, či zrazené odvody budú aj skutočne odvedené príslušným inštitúciám. Výpoveďami svedkýň Ing. K. B., Ing. O. C. a E. I. však bolo preukázané, že práve obžalovaná rozhodla o tom, že úhrady vykonané nebudú.

Obžalovaná bola usvedčená tiež výpoveďami splnomocnených zástupcov jednotlivých poškodených strán, ako aj listinnými dôkazmi preukazujúcimi výšku spôsobenej škody.

Po právnej stránke súd konanie obžalovanej na rozdiel od obžaloby kvalifikoval ako trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 13/1998 Z. z., pretože inému spôsobila značnú škodu tým, že porušila ňou zmluvne (na základe uzavretej pracovnej zmluvy so zamestnávateľom - spoločnosťou OBUV a.s. Partizánske) povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok. Takáto právna kvalifikácia je pre obžalovanú tiež priaznivejšia z hľadiska časovej pôsobnosti Trestného zákona, pretože trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol trestný čin spáchaný a podľa neskoršieho len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. V čase spáchania skutku platila právna úprava Trestný zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 13/1998 Z. z., pričom za trestný čin podľa § 255 ods. 2 bolo možné páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 5 rokov a táto úprava platila až do 31.8.1999.

Obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná, je vydatá, pracuje ako súkromná podnikateľka.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť, na možnosť nápravy a pomery obžalovanej a uložil jej trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby (ktorá je 6 mesiacov až 5 rokov) vo výmere jeden rok, ktorého výkon jej podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. Uložený trest súd považuje za primeraný a dostatočný jednak na výchovu obžalovanej, aby viedla riadny život a jednak na ochranu spoločnosti.

Keďže o uplatnených nárokoch jednotlivých poškodených strán na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré však presahuje potreby trestného stíhania a aj vzhľadom na konkurz, ktorý je vyhlásený na spoločnosť OBUV a.s., nie je možné o nárokoch na náhradu škody rozhodnúť v tomto konaní, súd poškodené strany s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občiansko - právnych.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 8 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.